

като да си спомни нещо и продължи...

— Слушайте, момчета, азъ съмъ старъ и нѣма кой знай колко да живѣя. Казвамъ ви го отъ сърдце: азъ се кая, че излъгахъ предъ сжда. И ако сега ви говоря, то е защото искамъ да си спомните моитѣ думи и да ги повѣрвате, кога ви потрѣбва моя съветъ... Всички злини излизатъ отъ тамъ, че забравяме народната мъдростъ: простирай се спроти чергата си. А хората като виждатъ, че чергата имъ е кжса, отиватъ и правятъ престжпления.

— Това сж отживѣли мъдрости, — го пресече Влайкинъ, — Дѣдо Игнате, азъ съмъ младъ, морякъ съмъ и кога гледамъ морето де блѣщи утринъ подъ изгрѣлото слънце.